

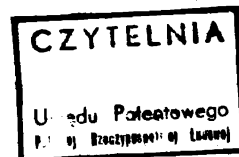
Patent dodatkowy
do patentu nr _____

Zgłoszono 07.05.76 (P. 189412)

Pierwszeństwo: _____

Zgłoszenie ogłoszono 28.03.77

Opis patentowy opublikowano: 15.03.1979

Int. Cl.² E21C 41/04

Twórcy wynalazku: Adam Szczurkowski, Józef Łojas, Cezary Szwarz,
Bolesław Lech

Uprawniony z patentu: Główny Instytut Górnictwa, Katowice (Polska)

**Sposób wykonywania chodników przyścianowych w ścianach
prowadzonych do pola**

1

Przedmiotem wynalazku jest sposób wykonywania chodników przyścianowych w ścianach prowadzonych do pola, w którym najpierw wykonuje się chodnik tymczasowy o zmniejszonym przekroju.

Znany jest sposób wykonywania chodników przyścianowych w ścianach prowadzonych do pola, w którym najpierw wykonuje się chodnik tymczasowy w wymiarze zawężonym do połowy chodnika przyścianowego w obudowie ostatecznej. Chodnik przyścianowy w obudowie ostatecznej prowadzi się w odległości około 8 metrów za frontem ścianowym. W ten sposób poszerzenie zawężonego chodnika tymczasowego i przebudowa przebiega w strefie aktywnego zawału, a sam chodnik tymczasowy znajduje się w strefie stropu uszkodzonego ciśnieniem eksploatacyjnym i czynnym zawałem. Powoduje to deformację obudowy i wy-ciskanie spągu, stwarzające poważne trudności w odstawie urobku i transporcie materiałów oraz zagrożające bezpieczeństwu pracy. Ponadto w wielu przypadkach konieczna jest pracochłonna, kosztowna i niebezpieczna przebudowa tak prowadzonych chodników oraz przybierka ich spągu.

Celem wynalazku jest usunięcie powyższych wad i niedogodności, a zwłaszcza zwiększenie bezpieczeństwa pracy przy wykonywaniu chodników przyścianowych.

Zgodnie z wynalazkiem cel ten został osiągnięty za pomocą sposobu wykonywania chodników przy-

2

ścianowych w ścianach prowadzonych do pola.

Istota wynalazku polega na tym, że najpierw wykonuje się chodnik tymczasowy w wymiarze zawężonym do szerokości mniejszej od połowy chodnika w obudowie ostatecznej, najkorzystniej o prześwicie równym 1/3 szerokości chodnika w obudowie ostatecznej. Ten chodnik tymczasowy wykonuje się tylko w strefie aktywnego zawału i wzmoczonych ciśnień górotworu, na długości równej w przybliżeniu potrójnej szerokości ścianowego wyrobiska, tak aby odzawałowy ocios chodnika tymczasowego był cofnięty w głąb zawału o odległość wynoszącą w przybliżeniu od 0,5 do 1 metra od linii ociosu chodnika w obudowie ostatecznej.

Sposób według wynalazku całkowicie eliminuje pracochłonne, kosztowne i niebezpieczne przebudowy chodników przyścianowych oraz przybierki ich spągów. Udało się to uzyskać przez prowadzenie chodników przyścianowych za strefą aktywnego zawału, przez co unika się pierwszych nadmiernych ciśnień powodujących zaciskanie wyrobisk i niszczenie obudowy. Ponadto przesunięcie tych chodników o 2/3 w głąb calizny w stosunku do zawężonych chodników tymczasowych umożliwiło prowadzenie około 70% chodnika ostatecznego w strefie nieuszkodzonego górotworu oraz budowanie dodatkowych organów oprócz już zabudowanych stosów, przez co osiąga się lepszą podpor-
ność chodnika w obudowie ostatecznej od strony

zawału i prawidłową współpracę obudowy z górotworem.

Przedmiot wynalazku jest uwidoczniony w przykładowym wykonaniu na rysunku, przedstawiającym fragment ściany z chodnikiem przyścianowym w przekroju podłużnym.

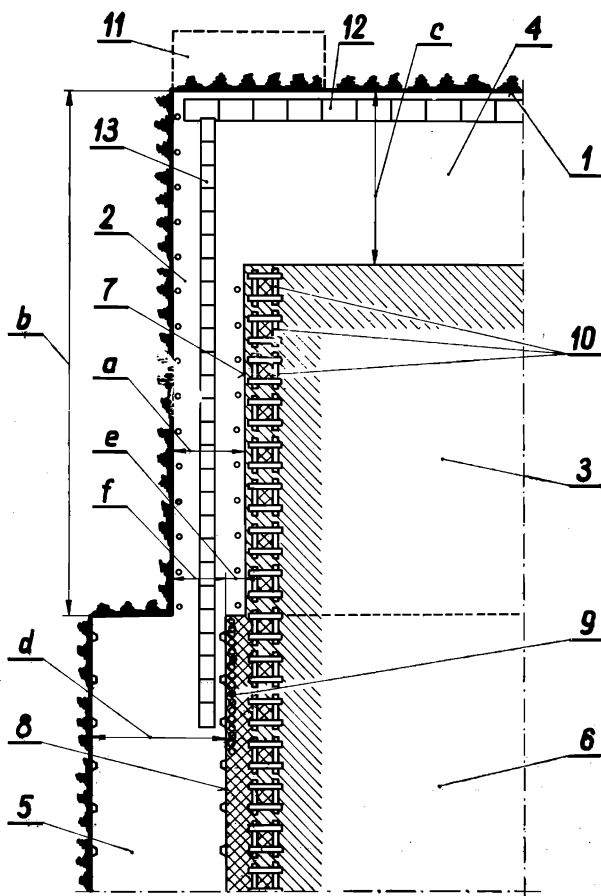
Równocześnie z postępowaniem ściany 1 prowadzonej w kierunku eksploatowanego pola wykonuje się chodnik tymczasowy 2 w wymiarze zawężonym do szerokości *a* równej 2 metry. Chodnik ten wykonuje się tylko w strefie aktywnego zawału 3 i wzmożonych ciśnień górotworu na długości *b* równej w przybliżeniu 15 metrom, to jest potrójnej szerokości *c* ścianowego wyrobiska 4. Poza tę strefę 3 poszerza się tymczasowy chodnik 2 do wymiarów chodnika 5 w obudowie ostatecznej, którego szerokość *d* wynosi przykładowo 5 metrów. Chodnik 5 w obudowie ostatecznej wykonuje się w strefie spokojnego osiadania zawału 6, tak aby odzawałowy ocios 7 chodnika tymczasowego 2 był cofnięty w głąb zawału 3 o odległość *e* wynoszącą w przybliżeniu 0,5 metra od linii ociosu 8 chodnika 5 w obudowie ostatecznej, przy zachowaniu prześwitu *f* wynoszącego 1,5 metra. Pozwala to na budowanie dodatkowych organów 9, oprócz zabudowanych już stosów 10, przez co osiąga się lepszą

podporność chodnika 5 w obudowie ostatecznej.

W tak prowadzonej ścianie 1 można wykonywać ewentualne wneki 11 dla maszyn urabiających. Odstawa urobku ze ściany 1 odbywa się za pomocą ścianowego przenośnika 12. Przenośnikiem podścianowym 13, ułożonym w chodniku tymczasowym 2, odstawia się urobek z przybierki tego chodnika.

Zastrzeżenie patentowe

Sposób wykonywania chodników przyścianowych w ścianach prowadzonych do pola, w którym najpierw wykonuje się chodnik tymczasowy o zmniejszonym przekroju, **znamienny tym**, że chodnik tymczasowy (2) prowadzi się w wymiarze zawężonym o szerokości (*a*) mniejszej od połowy chodnika (5) w obudowie ostatecznej najkorzystniej o prześwicie (*f*) równym 1/3 szerokości (*d*) chodnika (5) w obudowie ostatecznej oraz wykonuje się go tylko w strefie aktywnego zawału (3) i wzmożonych ciśnień górotworu na długości (*b*) równej w przybliżeniu potrójnej szerokości (*c*) ścianowego wyrobiska (4), tak aby odzawałowy ocios (7) chodnika tymczasowego (2) był cofnięty w głąb zawału (3) o odległość (*e*) wynoszącą w przybliżeniu od 0,5 do 1 metra od linii (8) ociosu chodnika (5) w obudowie ostatecznej.

OZGraf. Lz. 1982 nakład (110+17) egz.

Cena 45 zł